ANUL IX No. 1059 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 20 Mai 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

CRONICA

„Un loc viran cu iarbă"...

Mi-a căzut sub ochi un ziar sportiv care apare cotidian la Viena şi am descoperit printre altele, o dare de seamă amănunţită a matchului România-Austria. Nimic nelalocul lui în rândurile pe cari un corespondent ocazional le-a trimis cotidianului sportiv din capitala Austriei. O dare de seamă obiectivă, în care se apreciază la justa valoare calităţile învingătorilor, fără convenţionalele cuvinte de scuză pentru învinşi. Presa austriacă este recunoscută de altfel ca una care înregistrează cinstit fără să denatureze, tot ceeace se petrece în sportul mondial. De aceea, aprecierile sale capătă greutatea pe care nu o poate revendica desigur presa budapestană, veşnic cu idei preconcepute şi aproape în totdeauna în slujba unui naţionalism care diformează realitatea. Dar în rândurile de comentariu care însoţesc corespondenţa din Bucureşti sunt câteva aprecieri cu privire la terenul pe care s'a jucat partida şi pe care cu aceiaşi obiectivitate ziarul vienez îl numeşte *„un loc viran cu iarbă"*. Nu ştiu ce or fi înţeles cetitorii austriaci din această caracterizare plastică a stadionului pe care s'a jucat ultima noastră partidă internaţională. Cert este însă că aspectul tribunelor săpate în coasta dealului şi care a impresionat pe corespondentul ocazional corespunde aidoma realităţii şi evidenţiază o stare de înapoere pe care noi o trecem cu vederea, dar care nu poate scăpa ochiului expert al celor obişnuiţi ca mişcarea sportivă să se desfăşoare într'un cadru civilizat.

Un ciorchine imens agăţat ca vai de lume pe locul pe care se lăbărţase o tribună şchioapă, este expresia maximă a realizărilor noastre în materie de construcţii sportive. Capitala unei ţări care se vrea occidentală, după decenii de sport şi de luptă aprigă pentru a i se recunoaşte dreptul de a cânta laolaltă cu marile naţiuni în taraful internaţional al sporturilor, găzdueşte o echipă naţională a unui stat de mare autoritate sportivă, pe un stadion „viran, cu iarbă".

Că ar trebui să ne crape obrazul de ruşine este foarte adevărat. Nu ne crapă însă, pentrucă fardul occidentalismului ne apără tovalul de astfel de neplăceri. Ce ne trebuie o tribună în care să poată sta omeneşte miile de spectatori, când avem gata pregătite cincisprezece planuri de stadioane monumentale, cu arhitecţi suedezi, cu grădini suspendate şi cu calorifer în subsol. Nu este suficient că s'a trântit maidanului dela şosea o intrare care rivalizează în mărcţie arhitectonică cu paraliticul arc de triumf? Ce ne trebue o tribună confortabilă, când avem 3 terenuri centrale şi 25 de periferie, prevăzute cu cele mai moderne utensile şi pe cari se bate balonul de dimineaţa până seara în numele superior al sportului. Aşa am fost întotdeauna: practici şi tranşanţi. Ne pasă nouă că spectatorii înjură, că străinii râd de noi şi că footballul pierde la fiecare match internaţional pe cei mai siguri clienţi?

Ei şi? Suntem sau nu în ritmul vremei? Suntem sau nu alături de Austria şi Ungaria în cupa Europei centrale?

Vom juca sau nu cu Franţa? Tribună? Fleac. Spectatori noui atraşi de confortul în care s'ar putea urmări un match de mare anvergură? La ce bun?

Şi când te gândeşti că s'a găsit cineva care să propună celor în drept construirea unei tribune confortabile de lemn pe maidanul oficial dela şosea, cu 20.000 locuri şi care să nu coste mai mult de 600.000 lei. O sumă uşor de găsit între atâtea cheltueli inutile, dar greu de avansat atâta vreme cât ne stă în gât proectul stadionului monumental, cu arhitecţii suedezi şi cu grădini suspendate.

Noi ne mulţumim cu *„un loc viran cu iarbă"*, nu de alta, dar ca să fim originali.

L. ROŞIANU

Citiţi în pag. IV:

Smaranda Brăescu a bătut recordul mondial

Note şi Notiţe

SPORT ŞI COREOGRAFIE

Sportul românesc cunoaşte două mari aversiuni. Aceia a spectatorilor pentru bilete plătite, şi a rugbyştilor pentru football (pe care îl numesc «jocul ciungilor»).

De o aversiune, a cluburilor de rugby pentru terenul dela O. N. E. F., n'am auzit. Şi totuşi, de vreme îndelungată, matchurile săriţilor (cum îi numesc «ciungii» pe rugbyşti), nu se joacă decât la Federaţie.

De o superioritate a terenului, dela şosea, zdrenţuit[illegible] asupra celui dela O. N. E. F., aproape pufos, nu poate să fie vorba. De o mai facilă transportare la F. S. S. R., decât în miezul Bucureştilor, la O. N. E. F., nici atât. Incât, orice argumente «tehnice», sunt inutile. Şi totuşi, programele duminicale ale comisiei de rugby prezintă invariabil acelaş aspect.

Stadiu Român—Tenis Club: teren F. S. S. R., ora... Sportul Studenţesc — P. T. T.: teren F. S. S. R., ora... R. C. B.—Avântul Sportiv: teren F. S. S. R.

Dece?

Păi tocmai asta este. Dece? Care este motivul slăbiciunii acesteia totale pentru câmpul de lângă Strand, la câţiva buni chilometri de centrul Bucureştilor, plin de gloduri pe timp bun şi noroios până la exasperare pe ploae? Cum se explică cramponarea aceasta a matchurilor de rugby pe unul şi acelaş teren, când mai aproape şi indiscutabil mai bun există un altul, cu mai puţină perspectivă spre dâmburile depărtate ale Otopenilor, dar mai practic? Şi cu infinit mai mult confort?

O rusticitate înăscută a rugbyştilor? Plăcerea de a-şi bălăci chiloţii — mai mult sau mai puţin curaţi — în mocirla de pe Federaţie, ca Dumineca trecută?

Au răzbătut din când în când, pe seama terenului dela şosea, zvonuri atât de plăcut mondene, încât nu credem să existe ureche, pe care armonia aceasta standard să n'o fi gâdilat cu o discreţie din ce în ce mai abandonată. Se vorbeşte de vestiare. Şi din ce în ce mai mult de «parchetul de dans» al birtului de astăvară cu castraveţi şi pătlăgele roşii eftine, transformat subit în «dancing».

Ceeace interesează în deosebi forurile rugbyste fiind — se pare — mai mult confortul de după matchuri, decât o higienă oricât de relativă a condiţiunilor de sport.

Să fie suficiente însă numai aptitudinile coreografice ale câtorva dandy, şi prima de încurajare a unui birtaş, pentru a determina monopolul rugbyst al terenului dela şosea?

In materie de rugby nu este exclus.

GEORGE FULGA

ANCHETELE NOASTRE

Relaţiile sportive ungaro-române au fost suspendate

O declaraţie a d-lui dr. Lazăr Andor. — Cauza conflictului. — Ferencvaros nu mai vine la Cluj. — Matchul Ungaria-România problematic. — Perspective —

Eri s'a răspândit un svon destul de grav, care ne-a fost confirmat de toţi acei destinaţi să cunoască chestiunea. Lucrurile ni se par destul de grave şi situaţia ce derivă destul de complicată. După ce a fost nevoie de o activitate uriaşă, de o persuasiune destul de activă pentru a înlătura piedicile din calea raporturilor internaţionale, astăzi suntem în faţa unui nou conflict. E vorba de raporturile sportive cu Ungaria, cari tind spre o ruptură aproape inevitabilă.

UNGURII AU RENUNŢAT LA RAPORTURILE SPORTIVE CU ROMANIA

In momentul de faţă raporturile sportive româno-maghiare pot fi considerate ca suspendate.

Iniţiativa conflictului este a ungurilor. România, respectiv U. F. S. R.-ul, n'a primit nici o comunicare oficială despre această rupere a raporturilor.

Hotărârea a fost însă luată în mod oficial. **D. dr. Lazăr Andor, preşedintele O. T. T.-ului (Consiliul Superior al Educaţiei fizice), a declarat următoarele presei pestane:** «în momentul de faţă raporturile sportive cu România pot fi considerate ca rupte».

CAUZA CONFLICTULUI

Iată şi explicaţia acestei atitudini. La 15 Mai, urma să aibe loc la Cluj, o mare manifestaţie atletică şi gimnastică organizată de gruparea clujană K. K. A. S. E. La acest meeting trebuia să participe şi un grup de elevi ai Institutului superior de educaţie fizică din Budapesta. Ori poliţia noastră a refuzat permisiunea de intrare în ţară a grupului.

O. T. T. sesisat de această situaţie s'a întrunit Marţi seara şi a decis ruperea relaţiilor cu România.

INFORMAŢIILE CULESE DE SIGURANŢA GENERALA

Faţă de gravitatea conflictului, am cerut relaţii la Siguranţa Generală. Am putut vorbi cu un funcţionar superior şi ni s'a spus că nici o măsură nouă n'a fost luată, în privinţa intrării în România a sportivilor unguri. Totul a rămas la vechiul regim adică autorizaţiile de intrare în ţară, se acordă pe baza cererilor individuale care se fac de către federaţiile române interesate.

FERENCVAROS NU MAI VINE

Sportul cel mai lovit de acest nou conflict este footballul. Pe acest tarâm am avut relaţii mai strânse cu ungurii.

Primele consecinţe au şi survenit. Sâmbătă şi Duminică, urma să joace la Cluj Ferencvaros. Or, din cauza tensiunei actuale Ferencvaros a contramandat venirea la Cluj.

DAR UNGARIA—ROMANIA?

O chestiune mai delicată este matchul dela 29 Mai. La această dată urmează să se joace Ungaria — România. Disputarea acestui match a devenit foarte îndoelnică, din cauza conflictului. Dacă până în câteva zile, raporturile nu vor fi reluate, matchul va fi contramandat.

PERSPECTIVE

Va interveni probabil o intervenţie a forurilor sportive române supreme şi conflictul — în care ungurii n'au decât de pierdut — va fi probabil aplanat.

BOX

SAMBATA SEARA LA ARENELE ROMANE

Reuniunea aşilor

Nu ştim ce să admirăm mai mult la spectacolul pe care promotorii noştri l-au pregătit pentru Sâmbătă la Arene.

HARTKOPP

Bogăţia sa, îndemânarea cu care au fost aleşi purtătorii culorilor naţionale şi adversarii lor sau perfecta echilibrare a celor patru dispute internaţionale.

Pentru prima oară, patru din cei mai buni boxeuri figurează pe acelaş program şi toţi în matchuri internaţionale.

Spakow, Lucian Popescu, Mielu Doculescu şi George Axioti formează buchetul pugilistic pe care-l vom opune oaspeţilor străini. O selecţionare, căreia nu i se poate reproşa nimic.

In atari condiţiuni speranţele noastre, că culorile naţionale vor fi victorioase pe toată linia sunt perfect îndreptăţite.

Dacă Moţi Spakow, după succesul repurtat asupra lui Tobeck, va învinge cu aceiaş desinvoltură pe germanul Hartkopp, competitor la titlul semi-greu al ţării sale, veleităţile compatriotului nostru pentru titlul Europei vor creşte, în aceiaş măsură în care va străluci mai vie aureola sa, pentru matchurile proectate cu francezii Gardebois şi Griselle.

Incercarea pe care o fac organizatorii cu Axioti, care nu a apărut de şase luni în ring, opunându-i un boxeur de talia americanului Jack Beasley, neînvins în Germania, nu va fi mai puţin edificatoare. Se va vedea cu prilejul acesta, dacă învingătorul lui Spakow mai poate aspira la gloria de a redeveni ce a fost.

Lucian Popescu va susţine Sâmbătă seara primul său match internaţional în limita categoriei pană. Numai dacă experienţa va reuşi deplin, veleităţile fostului campion european de a ataca al treilea titlu continental vor apare pe deplin justificate.

Mielu Doculescu va susţine din ziua accidentului din matchul cu

(Continuare în pag. II-a)

SPORTUL PESTE HOTARE

Scrisoare din Paris

PRIVIRI GENERALE ASUPRA UNUI SEZON CARE SE TERMINA ŞI A ALTUIA CARE INCEPE. NIVEL SCAZUT IN FOOT-BALL. RUGBYMAN-II SE IMPACA. SPERANŢE STRALUCITE IN TENNIS; IN SCHIMB, MULT PESIMISM PENTRU LOS-ANGELES. «DIRT-TRACK»-UL ŞI CICLISMUL, IN MARE VOGA.

PARIS. — Luna Mai. La noi plin sezon în mai toate sporturile.

In Franţa, o gâtuire de activitate, o trecere dintr'un sezon, într'altul. Sau, mai bine spus, un fel de ştafetă între sporturi.

Sezonul care sfârşeşte e al foot-ball-ului şi al rugby-ului.

Cel care începe, de o predominantă nuanţă pentru tennis.

Cât despre box, face legătura între sporturile cari se învecinează.

Dar să le luăm pe rând.

Foot-ball-ul a costat multe deziluzii sportivului francez, anul acesta. Un biet match nul cu Elveţia (3-3 la Zurich) e singura performanţă mai de ispravă. Incolo, înfrângeri şi lecţii. Infrângeri dela Italia, Belgia, Olanda. Lecţie dela Scoţia, săptămâna trecută, când profesioniştii englezi, după o primă repriză în care şi-au bătut joc literalmente de tricolorurile decolorate de înfrângeri şi în care au marcat, în glumă trei gooluri, au schimbat, în cea de a doua, vr'o zece minute, passe nesfârşite, în cursul cărora echipierii „cocoşului" aveau rolul pe care-l dădeau Uruguayenii, găinilor, şi apoi au început să discute între ei despre derby-ul dela Epsom, despre demi-mondenele din Paris şi alte lucruri de mare importanţă, în timp ce adversarii se chinuiau să scoată mingile... dela parteneri!

Asta, pentru echipa naţională. Selecţionata Parisului a servit, [illegible] marcat 5 puncte, a imitat aidoma pe Scoţieni.

Cât despre cluburi, Racing-ul şi Red-Star-ul au făcut experienţe analoage cu Arsenal şi Wotherwell (Scoţia).

In linii generale, foot-ball-ul francez e complectamente lipsit de cea mai rudimentară technică. Şi dacă, din când în când, mai reuşesc câte o victorie, se datoreşte numai elanului de care sunt însufleţiţi.

De altfel, în momentul de faţă, în toate ziarele apar articole violente pe chestia asta şi e vorba să se ia măsuri drastice... prin angajarea mai multor englezi! Aşa, după „balonul" cu Gallacher şi Jack, se dă ca sigură venirea multor profesionişti britanici. Lucrul e destul de plauzibil, ţinând seama de criza care bântue foot-ball-ul profesionist englez. (Din toate cluburile din prima ligă, numai Everton, Arsenal, Newcastle şi West Ham au realizat beneficii).

Se pune multă speranţă, în cercurile sportive franceze, pe rezultatele turneului balcanic al echipei naţionale. Părerea umilă a subsemnatului (care e gata să angajeze pariuri) e că echipa Franţei „va passer plus d'un mauvais quart d'heure" prin Orient şi că nu va avea plăcerea şi satisfacţia să părăsească învingătoare terenul, după match-ul cu România. Vom trăi şi vom vedea.

Rugby-ul îşi termină şi el sezonul. Sezon, vorba vine. Au fost nişte „mardeli", cu caracter pur naţional (căci Englezii au renunţat să mai joace cu ei) între totalitatea jucătorilor de rugby francezi, luaţi în grupe de câte 15 la începutul matchului şi reduşi la 10, la sfârşitul lui. Rezultatele au fost că, pe de o parte, numărul jucătorilor s'a redus la două treimi, pe de alta interesul pentru rugby a scăzut enorm, iar pe de alta (încă una!) cluburile revoltate şi-au dat cu părerea că era mai bine „cu federaţie". Aşa că se vor re-federa. Iar la toamnă, o vor lua „da capo" cu puteri unite. Şi când mă gândesc că prietenul meu, d-l Roşianu (respectiv Leroş) se plânge de rugby-ul nostru!

(Continuarea în pag. IV)

Motociclism

Nicolae Ionescu-Cristea în serie

Culorile româneşti din nou învingătoare

Intâlnirea motociclistă internaţională Bucureşti—Graz—Sofia, desfăşurată Joi 19 Mai, pe velodromul Moto-clubului român, a cunoscut unul dintre cele mai frumoase succese. Deşi importanta întrecere s'a disputat într'o zi de lucru, publicul a venit în număr mare, dovedind prin aceasta că, sportul cu motor exercită o mare atracţie asupra maselor. Incinta arenei din şoseaua Ştefan Cel Mare, era garnisită ca în zilele de sărbătoare ale motociclismului românesc.

IONESCU CRISTEA

Marele Voevod Mihai, unul dintre primii sportivi ai noştri, a onorat cu înalta sa prezenţă marea alergare internaţională. Augustul sportiv a urmărit cu un interes deosebit pasionatul duel Ionescu-Cristea-Hubmann terminat cu un strălucit succes pentru reprezentantul Capitalei noastre.

Intrecerea Bucureşti—Graz—Sofia a corespuns în întregime făgăduelilor, iar prognosticul nostru s'a realizat întocmai, alergarea terminându-se conform indicaţiunilor performanţelor anterioare. Nicolae Ionescu—Cristea, acceptând startul în ultimul moment, a triumfat cu autoritatea marilor campioni, întrecând la mare luptă şi la mică diferenţă de puncte, pe Hubert Hubmann, care a fost un demn adversar al învingătorului.

PRIMA SERIE A PROBEI

La start s'au aliniat şapte concurenţi.

Deşi nu prea bine plecat, Cristea a luat conducerea după primul ocol şi conducând cu precizie şi calm, a acoperit în frunte tur după tur. Toate eforturile lui Hubert Hubmann, de a-l depăşi în virajuri sau pe liniile drepte, au rămas infructoase.

(Continuare în pag. IV-a).